

[Flemming Jensen]

Også i dagspressen er der en stigende forståelse, selv om det er de færreste blade, der er kommet så langt som Jyllands-Posten, der den 15. oktober direkte kalder kulturministerens holdning for naiv. Men jeg vil gerne citere netop dette blad for dagen efter, den 16. oktober, hvor man skriver:

»Kan vi dog ikke snart blive fri for alt det pjat og alle de barnagtigheder, som emsige og bedrevindende beskyttere af folket stabler sammen under foregivende af at ville håndhæve nogle principper, som den civiliserede verden har lagt bag sig?«

Og her kommer vi måske i virkeligheden til det centrale. Monopolet er en ganske god ting for dem, som mener at have patent på, hvad der er kultur, og hvad det danske folk har godt af. Nu vil jeg godt have, at man ikke misforstår mig. Jeg tror intet øjeblik på, at noget medlem af dette ting eller af radiorådet eller af Arbejdernes Radioklub ønsker censur, men det er blot, som om den moralsk løftede pegefinger er blevet løftet én gang for ofte. Det var nok bedre for folkestyrets skyld, at man havde valgmulighederne.

I en lille bog, der udkom i 1978, og som hedder »Manipulation of the Mass Media«, skriver den tyske TV-mand von Lojewski:

»Presse- og informationsfriheden er grundlæggende for et frit folkestyre. Presse- og informationsfriheden er baseret på muligheden for og retten til at vælge og på en mængde kilder.«

Det gælder selvfølgelig også for fjernsynet, al den stund dette medium stadig har en langt større påvirkningskraft end noget andet. Den eneste mulighed for at mindske dets måske for store styrke er naturligvis konkurrencen, det frie valg. Dette frie valg skabes ikke ved et todelt monopol, men kun ved en fri konkurrence, hvad vi også ser nogle af vore efter min opfattelse dygtigste TV-folk hævde. Lyttere og seere har et krav på valgfrihed, og det betyder mere, end at de har lov til at lukke for udsendelserne. I princippet har valgfriheden været der længe for radioens vedkommende, og nu begynder den for TV. Monopolet bliver i virkeligheden til noget andet. Det bliver til forbud mod danske udsendelser. Kulturpolitisk er det en situation, der langt fra er ønskelig. De fleste seere foretrækker vel det, der foregår på deres eget sprog. Hvis vi ikke skal sække agterud og overlades til stærke udenlandske påvirknin-

ger, må alternativet skabes og skabes nu. Mediekommissionen giver jeg ikke noget for.

Formanden:

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 47 (om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed), hr. Erhard Jakobsen, har ordet.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne begynde med at kvittere for hr. Flemming Jensens imødekommenhed over for det af os stillede forslag med at sige, at vi på vores vej jo kan følges meget, meget langt, og vi har ikke tænkt os forslaget om de private radiostationer som et alternativ, men som en begyndelse til, at man med erfaring herfra kunne tage det større spring og gå over til at få helt eller delvis reklamefinansieret TV.

Jeg må straks gøre klart, at vort forslag bygger på den forudsætning, at uanset hvor mange forskellige stationer vi får her i landet, må de publiceringsregler, som vi her foreslår i loven, gælde for dem alle naturligvis. Der kan ikke være nogen grund til at gøre forskel. Ingen må tro, at fordi folk er private, agiterer de ikke for en eller anden sag. Selvfølgelig gør de det. Og ingen må tro på, at man får konkurrence ad den vej. Det er bl. a. en af grundene til, at vi mener, at for fremtiden bør disse ting stå i loven og ikke være noget, der er lagt hen til bestyrelsens fortolkning. Det er et princip, og jeg var meget glad for, at hr. Mølgaard også syntes at være inde på den tankegang, at der måske kan være noget rimeligt i at anbringe disse ting i loven. Når det er folketinget, der lægger hele magten over radioen i radiatorådet, bør folketinget også selv sige, hvad folketinget forstår ved den alsidighedsforpligtelse, som man pålægger radiatorådet. Man bør ikke overlade til skiftende flertal i radiatorådet at afgøre, om man nu skal forstå alsidighed på den måde eller på den måde. Det er det, vi har ment med vort forslag.

Og så kan man vedtage reglerne i en anden ordlyd end den, vi har foreslået her. Vi mener bare, at de følger egentlig temmelig nøje det, der allerede står i de publiceringsregler, som man nu og da følger i Danmarks Radio, men som ingen stort set, bortset fra Aktive Lyttere og Seere, kontrollerer bliver overholdt.